

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 006426 24 Кж 5
Бања Лука, 06.08.2024. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Светлане Марић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Ање Давидовић, у кривичном предмету против оптужених М.О. и С. С. због кривичног дјела убиство у покушају из члана 124 став 1 у вези са чланом 22 и чланом 37 Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби њихових бранилаца изјављеној против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 006426 24 Кв 6 од 24.07.2024. године, у сједници вијећа одржаној дана 06.08.2024. године је донио

РЈЕШЕЊЕ

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених М.О. и С. С., изјављене против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 006426 24 Кв 6 од 24.07.2024. године.

Образложење

Рјешењем Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 006426 24 Кв 6 од 24.07.2024. године, у контроли оправданости продужен је притвор према оптуженим М.О. и С.С., због кривичног дјела убиство у покушају из члана 124 став 1 у вези са чланом 22 и 37 Кривичног законика Републике Српске (КЗ РС) и разлога члана 197 став 1 тачке в) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (ЗКП РС).

Против овог рјешења, жалбе су благовремено изјавили њихови браниоци.

Бранилац оптуженог М.О., адвокат Бојан Веселиновић из Сарајева, рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и притвор укине или да се побијано рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Бранилац оптуженог С.С., адвокат Дејана Шућур из Иличног Сарајева, рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и притвор укине или да се побијано рјешење преиначи и умјесто притвора изрекну мјере забране или да се побијано рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Испитујући побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима, у смислу одредбе члана 320 ЗКП РС, овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Одредбом члана 202 став 1 прописно је да се контрола оправданости притвора послуже потврђивања оптужнице врши свака два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору. Ово је крајњи рок у коме је суд дужан да изврши контролу. Међутим, суд може контролу извршити и прије истека овог рока ако оцијени да је то потребно јер је то у интересу заштите права оптуженог пошто му се обезбјеђује виши ниво заштите од неоснованог држања у притвору. Суштина је у томе да се сљедећа контрола мора извршити по истеку два мјесеца од дана доношења овог рјешења о притвору, тако да он тиме не губи права која му закон даје. Зато вршећи контролу прије истека рока од два мјесеца суд није повриједио одредбе члана 311 став 2 ЗКП РС, како то жалба оптуженог С.С. неосновано тврди.

Основана сумња, као општи услов за одређивање притвора, утврђена је потврђивањем оптужнице, на основу доказа које је првостепени суд у побијаном рјешењу веома опширно изложио, додатно цијенио и образложио. Она је у свему конкретизована, за ову фазу кривичног поступка законски правилно одређена у вези правне оцјене кривичног дјела и јасно разграничена у погледу улоге оба оптужена и понашања оштећеног. Зато се приговори жалбе којима се оспорава постојање основане сумње, правне оцјене кривичног дјела и одсуства конкретних разлога не могу прихватити као основани.

Првостепени суд је, супротно жалбеним наводима, правилно утврдио постојање нарочитих околности које оправдавају бојазан да ће оптужени, који су осуђивани за кривична дјела насилничко понашање, М.О. и кривична дјела тјелесна повреда и фалсификовање исправа, а С.С. и кривична дјела изазивање опште опасности, напад на службено лице и недозвољени промет оружја или експлозивних материја, довршити покушано кривично дјело убиства. Ранију осуђиваност суд правилно повезује са њиховом упорношћу у потрази за оштећеним, док им је покушавао побјећи, тежина напада и опасност употребе средстава у наносу тешке тјелесне повреде у предјелу главе. Суд се сасвим јасно одредио да се ради о бојазни од довршења покушаног кривичног дјела убиства, чиме су остварени услови за примјену мјере притвора по основу члана 197 став 1 тачка в) ЗКП РС, тако да су жалбе које заступају супротан став неосноване.

За други притворски разлог из тачке г) наведеног закона правилно је утврђено да су околности извршења кривичног дјела ванредне и да начин и посљедице његовог извршења, чине ово дјело тако тешким да би пуштање оптужених на слободу довело до стварне опасности од нарушавања јавног реда, првенствено на подручју Пала, гдје је дјело извршено. Ово произилази из чињеница да је дјело извршено на тргу испред вјерског храма, на очиглед и запрепашћење присутних грађана, безобзирним нападом на оштећеног које они нису успјели спријечити све до доласка полиције. Осим тога ради се о малој средини у којој живе и оптужени и оштећени, што све заједно указује на стварну опасност од нарушавања јавног реда.

О свему томе првостепени суд је дао јасне и одређене разлоге, не чинећи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311 став 1 тачка к) и став 2 ЗКП РС, као што то жалбе наводе. Ово се односи и на могућност одређивања мјера забране јер закључком и разлозима да је притвор неопходан суд је сасвим јасно искључио могућност њиховог изрицања. Пошто није починио битну повреду одредаба кривичног поступка, а све одлучне чињенице је правилно утврдио то је оптуженим правилно продужио притвор.

На основу наведеног одлучено је као у изреци, а на основу члана 337 став 3 ЗКП РС.

Записничар
Ања Давидовић

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић